Een ongewoon jaar – Jaarverslag 2015

We hebben dit jaar opnieuw geprobeerd gewassen te verbouwen. We hebben twee nieuwe boeren gekregen. De oogsten brachten wat meer mais, bonen, pinda's, en een beetje rijst op. Persoonlijk was ik niet erg tevreden met de opbrengsten, maar de boeren zeiden dat ze nieuw waren; ze hopen het komend regenseizoen beter te doen. Deze "boeren" zijn eigenlijk in de kliniek opgenomen, omdat ze, apart van elkaar, hulp nodig hadden. We dachten dat wij ze konden helpen, en als tegenprestatie konden zij helpen op de boerderij bij de kliniek. Het was hoe dan ook duidelijk dat ze niet klaar waren voor dit werk. Hun totale opbrengst was niet erg indrukwekkend.
Het is ons gelukt 80 zakken mais te krijgen door de mais van boeren uit de dorpen te verwerken. Het was de eerste keer dat we zo veel mais konden krijgen zonder het te hoeven kopen. We hopen dat het nog beter gaat in 2016, met nieuwe mensen die de tractor onderhouden. Door voedsel op te slaan wordt onze voedselzekerheid in 2016 vergroot. In juli is de Ghanese overheid gestopt met het controleren van de brandstofprijzen. Dit heeft een aardige daling van de brandstofprijzen veroorzaakt. Dit is erg positief voor ons.

Dr. Birgit Loedige is teruggekeerd naar Duitsland zonder haar contract met het Tamale Ardiocesan Ziekenhuis af te maken. Dit was door onvoorziene omstandigheden. Ze woonde bij ons in de kliniek en hielp twee dagen per week in onze polikliniek. Ze was een goede hulp. Ze heeft onder andere een airconditioning installatie geïnstalleerd in één van de twee kamers in Poustinia. Het is de eerste airconditioning in een slaapkamer in de kliniek.

In augustus hebben we de keuken van het voedselprogramma (dagelijkse maaltijden voor de psychiatrische patiënten in de straten van Tamale) en de bijbehorende maalmachine, verhuisd van ons oude huis in de stad naar Gurugu. De keuken stond er al 24 jaar. De nieuwe keuken is groter, overzichtelijker en er ligt een opslagruimte naast. De keuken is nog niet af, omdat we de vloer nog moeten betegelen en nog moeten verven. Dit gaat langzaam, aangezien we de reguliere bezigheden door moeten laten gaan terwijl we de keuken verder verbeteren.

In de laatste paar maanden van het jaar zijn enkele voorraden van basismiddelen opgeraakt, waaronder gaas om wonden te bedekken. We moesten patiënten vragen om zelf gaas mee te nemen. Gelukkig was dit niet erg duur en één groep patiënten kon een rol gaas meenemen die voor meerdere patiënten gebruikt kon worden. Andere essentiële medicijnen die opgeraakt waren, zijn bijgevuld met behulp van een donatie gedaan door een Amerikaanse bezoeker die tevreden was over onze manier van doen. Hij heeft voor $10,000 medicijnen ingekocht, waardoor we snel weer genoeg voorraden hadden. We hebben eerder in het jaar ook al een donatie ontvangen, georganiseerd door dr. Birgit voordat ze vertrok.

We hebben verschillende belangrijke bezoekers ontvangen in de kliniek gedurende het jaar. Van stichting Basic Care Ghana: dr. Murielle Bosch, ds. Arrie van Nierop en Afke de Jong, en later dr. Linda van Bijleveld. Uit Duitsland: broeder Alfons Weber, een oude vriend. Uit Canada: dr. Kirby, die twee keer per jaar een maand lang helpt met operaties, dit jaar was bijna het twintigste jaar dat hij dit deed. Hij heeft zijn zeventigste verjaardag met ons in de kliniek gevierd; een echte eer voor ons allemaal.
Verder hebben we de bisschop van St. Petersburg (VS) ontvangen. Zijn doel was om het kerstfeest met ons, de armen en behoeftigen te vieren. In 2011 heeft hij de renovatie van de twee klinieken gesponsord met $10,000. Hij had van Shekhinah gehoord via een medicijnenstudent, Chris, die in 2011 bij ons was via de US Catholic Relief Services in Ghana. Hij was bijna acht weken bij ons.

Een doofstomme, mentaal beperkte jongeman zonder bij ons bekende achtergrondinformatie was aangereden door een voertuig dat vervolgens is doorgereden. Zijn linkerbeen en scheenbeen waren gebroken, en het bot stak uit zijn scheenbeen. Door zijn antisociale gedrag is hij is zowel door het

Tamale Teaching Hospital als door een traditionele genezer afgewezen. Als laatste redmiddel werd hij bij Shekhinah binnengebracht. Wij hebben hem behandeld, met ongeveer vijf centimeter bot dat zichtbaar was door de wond. Hij weigerde zich te kleden en verwijderde alles van de wond als wij de wond probeerden te behandelen. Uiteindelijk zijn we ermee gestopt om onze kostbare voorraden te verspillen en concentreerden ons erop om hem zich op zijn plek te laten voelen. We hebben hem fruit, pinda's en sinaasappelen gegeven, elke keer met een lach en een schouderklopje. Hij heeft een tijd tussen zijn eigen uitwerpselen geleefd, die we opruimden wanneer mogelijk, zonder een teken van afkeuring te laten blijken. Al snel verplaatste hij zich naar het toilet, waar hij op bleef zitten. Terwijl hij letterlijk daar bleef zitten, at hij en zijn behoefte deed. Na drie maanden was de wond weer bedekt door huid en ondertussen is de wond bijna helemaal geheeld. Het been is nu wel misvormd, maar hij kan wat rond hobbelen. Dit alles is beter dan een eventuele amputatie van het been, of als hij was gestorven aan bloedvergiftiging. De jongeman lacht altijd.

Tijdens het jaar hebben we een gebouw met acht toiletten afgebouwd, dat beschikbaar is voor het publiek tegen kleine betaling. Het toilet wordt gerund door een weduwe en het toilet is de bron van inkomsten voor haar en haar twee kinderen. Ook hebben we kans gezien om een man, wiens been is geamputeerd, te helpen door hem verantwoordelijk te maken voor een experiment van de kliniek. We zijn begonnen met het fokken van honderd parelhoenders.

De gepensioneerde sociaal werkster, die enkele jaren 25 weduwen onder onze hoede aanstuurde, is aan een hartaanval overleden. Gedurende haar tijd in het ziekenhuis, hebben we haar ondersteund met de kosten van medische zorg. Verder hebben we geholpen om haar naar het zuiden te vervoeren, waar ze bij haar eigen mensen is overleden.

In november hebben we de grootste voedseldonatie in de geschiedenis van Shekhinah ontvangen, en wel uit een heel onverwachte hoek: van de douane. Zij hebben ons 150 zakken rijst van vijftig kilo per stuk gegeven die in beslag waren genomen van smokkelaars. Tussen 1991 en 2008 hadden we veel moeite met de ontvangst van buitenlandse donaties aangezien de douane altijd importkosten van ons vroeg. We hadden altijd conflicten met ze, en regelmatig hebben ze donaties aan ons in beslag genomen terwijl ze wachtten op onze betalingen. We moesten langs alle relevante autoriteiten in Ghana om de benodigde documenten te krijgen om geen importkosten te hoeven te betalen. Dit nam per keer een aantal maanden in beslag. En nu kwam de douane met zo'n grote donatie! De rijst is onder andere gebruikt voor het voedselprogramma en het kerstfeest. Ook hebben alle vrijwilligers een, oudere vrouwen en weduwen een zak rijst gekregen. Ondertussen is er nog steeds rijst over en dit wordt voor het voedselprogramma gebruikt. Dit heeft de kosten voor voedsel aardig naar beneden geschroefd.

Zoals gebruikelijk was stichting Basic Care Ghana onze grootste donateur. Eén Ghanees die ongeveer zes jaar geleden van Shekhinah had gehoord door de landelijke media aandacht, doneert maandelijks tien procent van zijn salaris aan de kliniek voor onze diensten aan de minder bedeelden. Hoewel dit niet veel is, is het hoe dan ook een uitzondering op de regel van apathie in de Ghanese middenklasse die we al twee decennia lang ervaren. Incidenteel ontvangen we een donatie; geld of in natura. Dit zijn vaak gebruikte kleren of een zak rijst of mais. Samen met de grote halfjaarlijkse donaties van BCG kunnen we zo de kliniek blijven runnen en actief de allerarmsten in onze samenleving dienen.
Een andere droom om de armen ook op lange termijn te helpen, specifiek via educatie, begint momentum te krijgen en kan hopelijk verwezenlijkt worden. Dit is met name te danken aan de oplettendheid van mijn vrouw Mariama en enkele van onze gemeenschappelijke vrienden.
Volgend op verschillende stakingen door dokters om salarisverhogingen te bewerkstelligen, heeft Shekhinah veel aandacht van televisie stations gekregen door onze gratis dienstverlening.

Al met al is 2015 het meest ongewone jaar geweest sinds we begonnen in 1991. We zijn nog nooit zo dicht bij de dood geweest, met de mogelijke dood voor mijn hele familie. Daarnaast hebben we nog

nooit zo veel donaties ontvangen als in 2015. We zijn God dankbaar, en daarmee alle mensen die zich door zijn Goddelijke Wijsheid hebben laten leiden. Hier vallen in het bijzonder alle leden en donateurs van BCG onder. 2015 was ook het jaar dat we meer dan 4000 mensen op ons kerstfeest mochten verwelkomen, het hoogste aantal bezoekers sinds we met het jaarlijkse kerstfeest begonnen in 1989. Het was het best georganiseerde feest sinds 1989, met de minste stress voor alle betrokken organiserende partijen.

In 2016 vieren we ons 25-jarig bestaan, een jubileum in het dienen van de allerarmsten in onze samenleving. Onze dank gaat uit naar alle mensen die deze reis met ons hebben afgelegd. Zonder jullie en al jullie help aan ons was Shekhinah nooit geweest waar het nu is, mocht het überhaupt nog bestaan. Onze dank gaat naar jullie allen uit.

David, Mariama, kinderen, vrijwilligers, en weldoeners.